

ne paa de Stater, hvor der er *fuld* politisk Ligestilling, og derefter unge Damer i gult, som bar Skjolde med Navnene paa de Stater, hvor der er *delvis* politiske Rettigheder for Kvinderne (f. Eks. Sverige).

Efter disse kom 12 Damer i Grønt, som repræsenterede de hollandske Provinser og Kolonier. I Midten red en ung Kvinde, der symboliserede Nederlandene. Derefter kom Hovedstyrelsen i Landsforbundet, og endelig de forskellige Afdelinger fra Provinserne i alfabetisk Orden. Mange af Deltagerne fra Provinsen var klædt i maleriske Nationaldragter. Indskriptioner med de hvide og gule Farver og Afdelingernes Bannere live-de op hist og her.

Den øvrige Del af Processionen bestod mest af Social-Demokrater med deres røde Bannere og Indskriptioner, og den gjorde et helt andet Indtryk.

Man maa huske, at de Dage, der gik forud for Processionen, havde været præget af Mangel paa billig Mad i Byen, hvilket skyldtes den daarlige Forvaltning og Fordeling af Levnedsmidler. Der var et Øjeblik, hvor en Gruppe Anarkister forsøgte paa at bryde Processionen, idet de raabte paa Mad. Politiet greb ind og forhindrede yderligere Optøjer.

Paa det offentlige Møde, som afsluttede Processionen, lagde Talerne særlig Vægt paa, at Staten behøver Kvindens Indsigt og Omsorg. Fra hver af de fire Talerstole talte et Medlem af Rigsdagen og tre Kvinder, og til Slut blev der fra hver Talerstol vedtaget en enslydende Resolution, som kræver politisk Ligestilling for Mænd og Kvinder. Demonstrationen vakte umaadelig Opsigt. Pressen var villig med Undtagelse af Anarkisternes. Disse har forøvrigt fornylig faaet Tilslutning fra Hollands største Forfatterinde.

Muligvis vil dette stærke Udtryk for Kvindevalgretsbevægelsens Popularitet i den hollandske Nation bringe os Sejren, naar vor Konstitution nu skal ændres. Det mangler ikke paa de Tegn til Sejr, som i Almindelighed viser sig ved saadanne Lejligheder. Jeg tænker her paa *Kvindevalgretsmodstandernes* Arbejde. Disse Modstandere indgav en Adresse med 43.000 Navne. *Hvorledes* de har samlet disse, ved

ingen, heller ikke *hvem*, der har samlet dem. Ca. 50 Medlemmer forlod Kvindevalgretsforbundet, idet de erklærede, at det nu var deres Overbevisning, at Kvindens Rettigheder aldrig vil kunne opnaas gennem politiske Partiers Hjælp. Begge disse Bevægelser kan med Lethed afvises med det Hovedregnestykke, at de to Andrægender fra Kvindevalgretsforbundet og det socialdemokratiske Parti fik over ½ Million Underskrifter paa deres Forlangende om politisk Ligestilling, og at de 47 Medlemmer, som forlod Kvindevalgretsforeningen er blevne erstattet af 302 nye, og at der stadig hver Dag er Tilgang.

Man ser altsaa, at vore Udsigter er lyse, men — Krigen raser stadig, og hvem ved, hvad Morgendagen vil bringe.

Martina G. Kramers.

Litteraturhistorie.

—o—

Første Hefte af den nye — den tredje — Udgave af *P. Hansens* kendte danske *Litteraturhistorie* foreligger. Udgivelsen forestaas af Bibliotekar Carl S. Petersen — Udgiveren af den store Holberg-Udgave, — der paa mange Punkter har omarbejdet og fornyet Værket, noget man maa give Udgiveren Ret i er højst fornødent, naar man betænker, at første Udgave kom i 1886 og senere optryktes i 2. Udgave, med et nyt Afsnit om Litteraturen til 1870. — Dette sidst tilkomne Parti vil blive omarbejdet og gjort til Genstand for senere Tiders objektive, rolig vurderende Betragtning. Fremstillingen føres ned til den nyeste Tid. Det første Afsnit i den oprindelige Udgave, der blev skrevet paa et Tidspunkt, da Danmarks Oldtidslitteratur endnu ikke var opdaget, samt Afsnittet om Middelalderens Litteratur vil ogsaa blive omarbejdet, medens P. Hansens egen Tekst i Afsnittet fra Reformationstiden og de derefter kommende Aarhundreder vil blive bevaret saavidt gør ligt, da det er netop dette Afsnit der — efter Udgiverens Opfattelse — er Kernen i Bogen.

Værket vil antagelig blive paa 2 Bind, hver paa 700 Sider. — Det er rigt illustreret — ofte med Originalbilleder af Forfatterne — og ledsages af en *udførlig Litteraturfortegnelse*, dels over Udgaver af de forskellige

Skrifter, dels over litterære Afhandlinger om de paagældende Forfattere og Emner. En saadan Biografi har ikke tidligere eksisteret i vor Litteratur. Den vil være af meget stor Værdi ikke alene for den, der ønsker at bruge Bogen ved videre Studier, men for enhver, der nærer Interesse for den danske Litteratur.

Erhvervelsen af dette interessante, værdifulde og lovende Værk er gjort saa let, at den store Læseverden vil være i Stand til at anskaffe sig det. — Det udsendes gennem „Frem“ i ugentlige Leveringer mod en Abonnementspris af 2 Kroner Kvartalet samt i Hefte-Supskription: 10 Hæfter à Kr. 1.50. (G. B. N. F.)

Statstilskud til Sygekassemedlemmers Ophold paa Rekonvalescenthjem.

—o—

Vi har i en redaktionel Tilføjelse til Artiklen „Kvinderne og Sygekasserne“ i sidste Nummer af „Kv. af Samf.“ meddelt, at vi har bragt i Erfaring, at Dansk Sygeplejersaads Sygekasse alene forestaas af Kvinder, vi skal hertil føje, at i denne Sygekasses Veltægt staar der med Hensyn til Barselhjælp, at saafremt et Medlem føder to eller flere Børn, forhøjes den obligatoriske daglige Hjælp af 1 Kr. i 10 Dage efter Nedkomsten, saa længe Sengelejet varer, til 2 Kr. Sygeplejersaadet har altsaa for dette Tilfælde Vedkommende imødekommet det i sin Tid af D. K. stillede Krav om 2 Kr. i daglig Hjælp, og det er at ønske, at andre Sygekasser heri maa følge Sygeplejersaadets Eksempel.

Men Sygeplejersaadets Ledelse har indlagt sig en endnu større Fortjeneste, det har gennem et Andragende til Indenrigsministeren i December 1915 udvirket, at Foreningens Rekonvalescenthjem i Vedbæk ifølge Meddelelse fra Statens Sygekasseinspektorat af 29. Maj d. A. er blevet godkendt som egnet til indtilldere at modtage Rekonvalescenter fra de anerkendte Sygekasser for en Takst af 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, saaledes at Udgifterne til Sygekassemedlemmernes Ophold paa Hjemmet kan modtages ved Beregninger af Statstilskud til Sygekasser, idet det dog i Godkendelsen bemærkes, at dette kun kan ske, for saa vidt, at Opholdet paa Hjemmet er afsluttende Led i en Kur paa egentlig